

INTERVJU

Napokon sam prigrllila ženu u sebi

*Zagrebačka glumica DARIA
LORENCI FLATZ otkriva zašto se
tek sada počela dobro osjećati u
svom tijelu, a govori i o suočavanju
s teškom bolešću, estetskim
zahvatima te odnosu sa suprugom i
trojicom sinova*

*razgovarao DAMIR LELJAK
fotografije BIJANA BLIVAJS/CROPIX
stilistica ANA STRIZIĆ
šminka JOSIPA BADŽIM
frizura MILENA MARŠIĆ za Salon Glamour, Zagreb*

INTERVJU

Bila sam poznata po tome da sam se mnogo skidala u prvim glumačkim godinama. Ali kad se kaže 'skidala', zvuči skoro pa vulgarno. To je uvijek bio art

Nije bilo lako dogovoriti fotografiranje i intervju s glumicom Darijom Lorenci Flatz (47). Dramska prvakinja zagrebačkog HNK i finalistica showa "Ples sa zvijezdama" cijeli je dan bila na setu "Kumova" pa smo susret dogovorili tek poslije sedam navečer, kad je završila sa snimanjem. Stigla je odlično raspoložena, s hladnim pivom da se opustimo i osvježimo jer je večer bila spama, a potom je spremno pozirala na vrhu jedne zgrade dok nije pao mrak. Iako je cijeli život u pokretu - kao mala je krenula s baletom pa nastavila s jazz danceom i suvremenim plesom - sada izgleda bolje nego ikad. A tako se ta rođena Sarajka i osjeća. Stoga nam se bez sustezanja razotkrila i fizički i emotivno, idući dan odradila još jedno snimanje popularnog serijala Nove TV, a onda otputovala na zasluženi odmor u Dalmaciju. Ondje su je već čekali suprug Emil Flatz (46), web dizajner, programer i profesor na zagrebačkom Arhitektonskom fakultetu, i njihovi sinovi, 14-godišnji blizanci Mak i Fran te sedmoipolgodisnji Tin.

Koliko ćete si dana godišnjeg odmora priuštiti?

- Dok nisam snimala "Kumove", imala sam dva mjeseca godišnjeg. Ovo mi je prva godina da sam slobodna tri tjedna, no ulovila sam i desetak dana u lipnju. Sedam dana ću s obitelji i prijateljima provesti u unajmljenoj kući na Lopudu, a nakon toga dva tjedna na Pelješcu. Ondje već tradicionalno ljetujemo u kampu. Kamperi smo i surferi. Prije četiri godine počela sam učiti windsurfing.

Kako vam ide?

- Loše! Kad sam na Pelješcu bila u lipnju, rekli su mi da tako dobro plešem, a tako loše surfam. To je stvarno težak sport. Mojim klijencima ide super, a ja se patim. Ali dobro, svake godine učim pomalo. Viganj je kolonija surfera pa dane uglavnom provodimo čekajući vjetar, a kad se pojavi, brzo uzmemo daske i jedra iz hangara i krećemo. Dotad se družimo, pijemo kavice i rakijice, nešto grickamo...

Što jedete kad ste na odmoru?

- Hot dogove, Bože mi oprostite. To je za doručak, kao i zobene pahuljice, palačinke, uštipci, pohani kruh... Udarnička klopa za muške u razvoju! Za ručak mora biti neka juha, a volimo i bolonjez, pohance, pečenu piletinu i krumpiriče... Kuhamo na otvorenom. Imamo kamp-prikolicu u kojoj je pakao jer je mala, a vruće je pa kad puše topli jugo, a puše često, cijelu noć se rotiramo. Malo spavamo unutra, malo vani, ali to je život u prirodi.

Jeste li nudistica?

- Ne, privatno mi je sasvim drukčije totalno se razodjenuti. Na sceni kao da je moj alter ego. Većinu svog života zapravo sam bila sramežljiva, do te mjere da sam kratke suknje počela nositi tek s trideset godina. Hodala sam u trenirkama i bez šminke. Sada često nosim izazovne i seksi kombinacije, prigrlila sam ženu u sebi, ali dugo mi je trebalo. Tek sam kroz brak i djecu, kad sam se počela osjećati sigurno, ostvareno i situirano, krenula tako i privatno izražavati. Puno se više sređujem, nosim i štikle koje prije nisam. A možda je to kriza srednjih godina...

Je li vam se nelagodno skinuti zbog uloge?

- Bila sam poznata po tome da sam se mnogo skidala u prvim glumačkim godinama. Ali kad se kaže "skidala", zvuči skoro pa vulgarno. Rekla bih da je to uvijek bio art, produkt uloge koja u sebi ima performersku notu. Bio je to plesno-dramski spoj. Tijelo je bilo u funkciji ljepote, snažnog emotivnog izražaja. Moje tijelo je moj jezik, nešto što mi je prirodno i normalno i u čemu se lako nalazim. Voljela sam ga koristiti i ljudi su to prepoznali. Mnogi pamte koreodramu Damira Zlatara Freya "Božanska glad", koja me na neki način obilježila. U njoj smo Leon Lučev i ja sat vremena bili goli. Kad sam rodila, došle su i neke druge uloge, radila sam manjim intenzitetom, a sada imam osjećaj da sam se vratila na početak. Vidjet ćemo kakve će mi uloge dolaziti.

Kakve priželjkujete?

- Velike! Možda će grozno zvučati, ali ne volim male uloge. Previše sam hiperaktivna i energična pa mi je dosadno. Najviše me pri-

vlače komorne predstave, iako sam glumica u Hrvatskom narodnom kazalištu. Zapravo može biti i mala uloga, ali da projekt rade ljudi koji stvarima znaju pristupiti istraživački, da je to proces u kojem zajednički stvaramo.

Koliko je trajalo snimanje "Kumova"?

- To je zapravo jedina hrvatska telenovela koja je išla tri sezone, jer je jako gledana. Krenuli smo u jesen 2021., snimali smo cijelu 2022. i sad će biti cijela 2023. Snima se po dvanaest sati dnevno, nekad u kontinuitetu, a nekad je razbacano tijekom dana. Idem spavati u deset-jedanaest navečer, a ustajem oko pola šest. Na setu često moram biti u pola sedam.

Odakle crpate snagu?

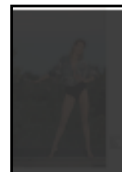
- Mislim da je odgovor to što sam jako motivirana. Jako volim svoj posao i ništa mi nije teško. Dok ne poludim i ne kažem: "E, sad više ne mogu". Ali to se dogodi rijetko. Otkad sam rodila, ovo su prve dvije godine da tako intenzivno radim, no i djeca su veća. Kad dobijem raspored snimanja, suprug i ja se lako organiziramo oko sinova i njihovih aktivnosti. No, u siječnju i veljači imala sam sve radne subote. Snimala sam deset sati dnevno, a u pauzama trenirala s Ivanom Jamecom za "Ples sa zvijezdama".

Kakva su vam bila očekivanja od tog showa?

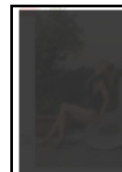
- Bila sam optimistična, dugo godina sam željela biti u tom projektu i mislila sam da ću biti super. A onda se dogodila prva emisija u kojoj sam dobila loše ocjene pa sam preplakala dva dana. Sva su mi se očekivanja srušila. Prvi put sam se susrela s osjećajem da imam nerealnu sliku o sebi. Mislila sam da ću brzo ispasti, krenula sam s dna, ali nisam se dala. Trenirala sam k'o manijak i guštala, to mi je jedan od najdražih projekata.

Koliko ste sati trenirali?

- U početku tri sata dnevno, a na kraju smo došli do osam. Izgubila sam devet kilograma, sa 65 sam došla na 56. koliko imam i sada. Ostala je i mišićna definicija. ▶

Bomber jakna:
Diesel,
ogrlica i
narukvica:
Garderoba
Concept Store

INTERVJU

Kupaći kostim,
kožnati prsluk i
narukvica:
Garderoba
Concept Store

Za razliku od supruga, koji je u našoj obitelji kamen stabilnosti, ja sam totalni 'miš-maš' roditelj i općenito u životu

Jeste li ikada imali manjak samopouzdanja zbog svog izgleda, jer patili ste od anoreksije?

- Anoreksija je kompleksna tema. To je prije svega poremećaj. Snašla me u pubertetskim godinama, a kad sam izašla iz toga, dugi niz godina nisam pazila što i kako jedem. U trudnoćama sam se udebljala po 20-30 kilograma koji su se kasnije istopili. Nisam bila opterećena, ali ostala je konstanta treniranja. Kad sam rodila blizance, već nakon mjesec dana vratila sam se nekim treninzima. Makar pola sata. Meni fizička aktivnost znači mentalno zdravlje, cijeli moj hormonski i duševni sustav vezan je uz nju. Radeći s tijelom, ja se "opribebljujem". Ples mi daje slobodu.

Pazite li na prehranu?

- Imala sam razne faze. Od vegetarijanstva i makrobiotike, koja je trajala deset godina, do faze kad su djeca bila mala pa sam jela što mi je došlo pod ruku. Sad nije da toliko pazim, no disciplinirala sam se kroz "Ples sa zvijezdama". Jednostavno se nisam mogla najesti i trenirati cijeli dan. Trudila sam se da količine budu manje, ali da mi to što jedem da snagu. Počela sam jesti orašaste plodove, meso i povrće, više proteina... Cijeli sam život bila ovisna o slatkim, a sad ga više ne jedem. I ne fali mi, čak ni voće. Nije da toliko pazim na kalorije, jer navečer nakon snimanja znam popiti pivo. Najbolje je kad stvari dodu spontano, kao izraz nečega što radiš, u suprotnom je mučenje.

Kako se njegujete?

- O mom licu već se nekoliko godina brine doktorica Jelena Jakić. Kod nje radim tretman mikroiglicama, mezoterapiju, pomlađivanje krvnom plazmom, a tu su i fileri i botoks, najviše za čelo i bore mrštilice. No, jako mi je bitno da izgled ostane prirodan, jer mimika je nama glumcima bitna. To što radim je u funkciji osvježavanja izgleda, da se bore ne produbljuju, da starim ublaženo i s mjerom. U tom smislu imam povjerenja u doktoricu Jakić, kod koje sam napravila i blefaroplastiku. Zapravo me operirao dr. Tomislav Tomičević koji surađuje s njenom poliklinikom.

Kako ste se odlučili na taj kirurški zahvat?

- To sam dugo htjela. Kad god bih išla na neko savjetovanje, govorili su mi da imam dobar tonus kože, ali da izgledam umorno. Genetski sam imala spuštene kapke i jastučice, što god poduzimala. Nema tog filera

ili botoksa koji bi mogao maknuti taj višak kože. Imala sam slobodnih mjesec dana nakon "Plesa sa zvijezdama", "Kumovi" su bili u pauzi i tada sam to odradila.

Koliko vas je promijenila zloćudna bolest prije sedam godina?

- Užasno sam se prepala kad mi je dijagnosticiran maligni tumor jajnika. Srećom da je otkriven na početku, zahvaljujući rođenju trećeg djeteta. Prvih godinu dana ili dvije bila sam u ogromnom strahu hoće li se vratiti, otkriti, je li se proširio... Kad sam se riješila straha da ću umrijeti, život kao da mi je došao u još većem intenzitetu. Uvijek sam znala da je kratak i nepredvidiv - s obzirom i na rat koji nam se dogodio - no tada sam postala još svjesnija da ga do kraja treba živjeti punim plućima. Ironija je da sam prije bolesti bila jako posvećena zdravom životu. Nisam pušila petnaest godina, bila sam makrobiotičarka... Naravno da to ne znači da treba pušiti, ali kad mi dođe neki gušt, ne branim si. Više nisam control freak. Tek sad sam počela uživati i želim živjeti 100 godina.

Što biste sinovima savjetovali na temelju vlastitih grešaka?

- Moja je mladost bila vezana za dolazak iz Sarajeva u Zagreb, izbjeglištvo, rat... Nadam se da nikad neće biti u toj situaciji. Želiš svom djetetu da nema tešku i dramatičnu mladost, a opet, pitanje je kakva bi bila moja da sam ostala u svom gradu. Teško je razgraničiti što je stvar karaktera, a što okolnosti. Svakako bih voljela da moji sinovi budu zdravi, neopterećeni, da guštaju u mladosti, jer se nikad neće vratiti. Željela bih da budu svjesni da imaju sve, ali ni to ništa ne znači. Ima toliko primjera da su djeca imala sve, a bila su nesretna i "zglajzala".

Kakva ste mama?

- Za razliku od supruga, koji je u našoj obitelji kamen stabilnosti, ja sam totalni "miš-maš" roditelj i općenito u životu. Sve što sam rekla da ne bih ili da ne razumijem, život mi je pokazao da bih i da trebam razumjeti. Meni su kroz roditeljstvo svi koncepti i uvjerenja manje-više pali u vodu. Nisam dosljedna, sve što bih rekla sam pogazila, jedan dan sam ovakva, drugi dan onakva. No, s vremenom sam shvatila da to nije ništa strašno. Jedan dan ću poludjeti zbog nečeg, drugi dan će biti okej. Što da radim? Takva sam mama i takvu su me dobili.

Što njih najviše zanima?

- Fran trenira tenis i streljaštvo, a Mak je član reprezentacije u standardnim i latinoameričkim plesovima. Sva trojica sinova idu na dramsku grupu u moj umjetnički centar 4Sobe. Tin ondje ide i na hip hop te na likovnu sekciju, a bavi se i džudom.

Uspijevate li vi i suprug pronaći vremena za sebe?

- Sad kad nam fokus nije samo na održavanju obitelji i podizanju djece, mislim da ponovno trebamo početi otkrivati neki svoj svijet, naše gušte. Puno se radi, puno je okupacije oko djece i zato nas veseli jutarnja kava dok sinovi spavaju, ručak u tjednu, zajednički izlazak... Nekad je toga više, nekad manje, no trudimo se.

Je li prednost ili mana biti s nekim tko nije iz iste profesije?

- S jedne strane je lakše jer ne moraš objašnjavati neke stvari. One se podrazumijevaju i potrebno je manje kompromisa. Kad netko nije u toj branši, teže je posao donijeti doma. Moraš to nekako razgraničiti, što je skoro pa nemoguće, ali s druge strane je jako zdravo. Mislim da smo suprug i ja ostali zajedno baš zbog različitosti. Ja bih 24 sata bila u svom poslu, što nije normalno. Zapravo je destruktivno. I za mentalno i za duševno zdravlje je dobro da te netko natjera da izađe iz toga. Suprug kaže: "Okej, proba je gotova. Sad si doma i sad si Daria". Naprosto me zaustavi i koliko god mi to nekad zna ići strašno na živce, shvatim koliko je dobro. Jer, onda se resetiram i sutradan sam nova.

Kakvi su vam planovi?

- Uz "Kumove", koje ću snimati do prosinca, u HNK-u ću raditi predstavu "Pustolov pred vratima" Milana Begovića, u režiji Helene Petković. Nakon toga me čeka autorski projekt "Fafarikul", prema zbirci pripovjedača Đurđice Čilić, a u režiji Ivana Planinića. S Tarikom Filipovićem igrat predstavu Arije Rizvić "Da sam ptica", s kojom dosta putujemo. U planu su Austrija, Švicarska, Njemačka, Engleska... Moj treći stalni posao su 4Sobe. Imamo više od 200 polaznika, širimo se u nove prostore, a pripremamo i nove programe. Ondje ću, primjerice, s Ivanom Jarnecom organizirati tečajeve standardnih i latinoameričkih plesova. Zapravo bih htjela imati kompletan plesni program. To mjesto doživljam kao oazu u kojoj možeš raditi na sebi i dobro se osjećati. ■